

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я МОЗ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ШКОЛИ УКРАЇНИ
БАТУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ШОТА РУСТАВЕЛІ (ГРУЗІЯ)
РИЗЬКИЙ ПІВНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ЛАТВІЯ)
БАЛТІЙСЬКА МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ (ЛАТВІЯ)
WORLD ASSOCIATION FOR POSITIVE AND TRANSCULTURAL PSYCHOTHERAPY
(НІМЕЧЧИНА)
DARE INNOVATIONS (УГОРЩИНА)
КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА ПЕТРИЧЕЙКА
ХАЩІДЕУ (МОЛДОВА)
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ О.О. БОГОМОЛЬЦЯ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»
ІНСТИТУТ ПСИХОЛОГІЇ ІМЕНІ Г. С. КОСТЮКА НАПН УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА
ЦЕНТР УКРАЇНСЬКО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

III МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

«СУЧАСНІ НАПРЯМИ ЗМІН В УПРАВЛІННІ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я: МОДЕРНІЗАЦІЯ, ЯКІСТЬ, ПСИХОЛОГІЯ ТА КОМУНІКАЦІЯ»

*28 травня 2026 року
м. Одеса, Україна*

Львів – Торунь
Liha-Pres
2026

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Шнайдер Станіслав Аркадійович – в.о. ректора Одеського національного медичного університету; доктор медичних наук, професор, член-кореспондент НАМН України, заслужений діяч науки і техніки України;
Запорожан Валерій Миколайович – голова Вченої Ради Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор, академік НАМН України;
Орабіна Тетяна Миколаївна – заступник генерального директора Центру громадського здоров'я МОЗ України, асистент кафедри менеджменту охорони здоров'я Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, PhD;
Марічерета Валерія Геннадіївна – перший проректор Одеського національного медичного університету, голова групи експертів МОЗ за напрямом «Акушерство та гінекологія» – експерт-консультант Міністра охорони здоров'я України, доктор медичних наук, професор, академік НАМН вищої освіти України;
Дідманідзе Ібраїм – керівник Центру мов та інформаційних технологій факультету освіти Батумського державного університету імені Шота Руставелі (Грузія);
Дьякон Роман – президент правління Ризького північного університету, доктор технічних наук, професор, академік (Латвія);
Волков Владислав – ректор Балтійської міжнародної академії, доктор суспільних наук, доцент (Латвія);
Марошевельді Дора – засновниця та генеральна директорка DARE Innovations;
Врабіє Сільвія – кафедра історії та теорії освіти факультету гуманітарних та педагогічних наук Державного університету «Богдан Петричейку Хашідеу», доктор психологічних наук (Молдова);
Борці Вікторія Ігорівна – професор кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, доктор економічних наук, професор;
Наконечний Олександр Григорович – президент Академії наук вищої школи України, доктор фізико-математичних наук, професор, академік Національної академії наук України;
Труніна Ірина Михайлівна – завідувач кафедри менеджменту і маркетингу Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського, доктор економічних наук, професор;
Векшовець Тетяна Андріївна – професор кафедри менеджменту охорони здоров'я Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, директор ННЦ «Бізнес-школа НМУ імені О. О. Богомольця», доктор медичних наук, професор;
Рудінська Олена Володимирівна – завідувач кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, кандидат економічних наук, доцент;
Храпкіна Валентина Валентинівна – професор кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Національного університету «Києво-Могилянська академія», доктор економічних наук, професор;
Бабієнко Володимир Володимирович – завідувач кафедри гігієни, медичної екології та громадського здоров'я Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор;
Опря Євген Васильович – завідувач кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та психотерапії Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор;
Литвиненко Ольга Дмитрівна – професор кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, доктор психологічних наук, професор;
Сердюк Людмила Захарівна – головний науковий співробітник лабораторії психології особистості імені П. Р. Чапачи Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України, доктор психологічних наук, професор;
Халік Олена Олександрівна – завідувач кафедри психології Університету Короля Данила, кандидат психологічних наук, доцент;
Кусик Наталія Львівна – начальник навчально-методичного відділу, доцент кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології Одеського національного медичного університету, кандидат економічних наук, доцент.

С 91 **Сучасні напрями змін в управлінні охороною здоров'я: модернізація, якість, психологія та комунікація:** Міжнародна наукова конференція. За заг. ред. проф. В. Г. Марічерета, 28 травня 2026 року, м. Одеса. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2026. 452 с.
ISBN 978-966-397-640-2

До збірника матеріалів конференції увійшли тези доповідей, які стали предметом обговорення учасників Міжнародної наукової конференції «Сучасні напрями змін в управлінні охороною здоров'я: модернізація, якість, комунікація» у м. Одесі 31 травня 2024 року у Одеському національному медичному університеті.

Збірник зібраний науковими фахівцями Одеського національного медичного університету і розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти.

УДК 351.77-048.35(062.552)

ISBN 978-966-397-640-2

© Одеський національний медичний університет, 2026
© Українсько-польське наукове видавництво «Liha-Pres», 2026

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ПСИХОЛОГІЇ

Актуальні виклики модернізації сфери охорони здоров'я України

Шнайдер Станіслав Аркадійович.....14

Соціально орієнтована бізнес-модель як основа сталого
розвитку підприємства

Карпенко Оксана Олександрівна, Гуцало Павло Сергійович.....17

Формування ціннісної пропозиції роботодавця як основа
ефективного HR-бренду

Борщ Вікторія Ігорівна, Гедзелівський Віталій Ігорович.....21

Sustainable development in the context of primary education

Vrabie Silvia.....24

Доказовий менеджмент як методологічна основа підготовки керівників
у сфері охорони здоров'я: досвід впровадження в магістерській програмі

Вишнівецький Іван Іванович, Парій Валентин Дмитрович.....34

Соціально орієнтована бізнес-модель як основа сталого
розвитку підприємства

Бірюков Єгор Ігорович, Коляда Максим Васильович.....37

Етичне застосування штучного інтелекту в академічному
середовищі психологів

Шеремета Сергій Ростиславович.....41

СЕКЦІЯ 2. СТІЙКІСТЬ, ВІДНОВЛЕННЯ ТА СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Стратегічні напрями реформування та розвитку територіальної
громади м. Одеси

Колоденко Олена Володимирівна.....43

Бізнес-резильєнтність медичних організацій як чинник сталого
розвитку системи охорони здоров'я

Борщ Вікторія Ігорівна.....46

Механізми забезпечення стійкості в умовах кризових викликів

Рудінська Олена Володимирівна, Дерев'ягін Ярослав Олександрович..51

Актуальність стратегії розвитку закладів охорони здоров'я
в умовах Європейської інтеграції

Волянська Алла Георгіївна, Ковальчук Тетяна Анатоліївна.....53

МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ В УМОВАХ КРИЗОВИХ ВИКЛИКІВ

Рудінська Олена Володимирівна

*кандидат економічних наук, доцент,
завідувачка кафедри менеджменту охорони здоров'я та психології
Одеський національний медичний університет
м. Одеса, Україна*

Деревагін Ярослав Олександрович

*здобувач вищої освіти, лікар-інтерн
Одеський національний медичний університет
м. Одеса, Україна*

Актуальність. Сучасні організації функціонують в умовах високої невизначеності, спричиненої глобальними кризами, військовими конфліктами, економічною нестабільністю та швидкими технологічними змінами. В умовах повномасштабної війни в Україні питання забезпечення стійкості організацій набуває критичного значення, оскільки їх здатність адаптуватися, відновлюватися та продовжувати діяльність прямо впливає на стабільність економіки та суспільства в цілому.

Стійкість організації перестає бути лише теоретичною категорією і трансформується у практичний інструмент виживання та розвитку в кризових умовах.

Обґрунтування. Стійкість організації визначається як її здатність протистояти кризовим впливам, швидко адаптуватися до змін та відновлювати функціонування із мінімальними втратами. Вона формується через систему взаємопов'язаних механізмів управління.

Ключовими механізмами забезпечення стійкості є:

- Стратегічна гнучкість – здатність оперативно змінювати цілі та способи їх досягнення залежно від зовнішніх умов;
- Диверсифікація ресурсів та діяльності – зменшення залежності від одного джерела доходів або постачання;
- Цифровізація управління – впровадження інформаційних систем, що забезпечують безперервність бізнес-процесів;
- Кризове планування – розробка сценаріїв реагування на різні типи загроз;
- Лідерство та організаційна культура – формування команд, здатних діяти в умовах невизначеності.

Особливого значення набуває автономність організації (енергетична, логістична, кадрова), що дозволяє мінімізувати вплив зовнішніх факторів.

Таблиця

Основні механізми забезпечення стійкості організації

№	Механізм	Сутність	Очікуваний ефект
1	Адаптивне стратегічне управління	Швидка зміна стратегій відповідно до кризових умов	Підвищення гнучкості
2	Управління ризиками	Ідентифікація та мінімізація загроз	Зниження втрат
3	Цифрова трансформація	Використання ІТ-рішень для підтримки процесів	Безперервність діяльності
4	Диверсифікація	Розширення джерел доходів і партнерства	Фінансова стабільність
5	Розвиток людського капіталу	Навчання та підтримка персоналу	Підвищення ефективності

Пропозиції. Для підвищення стійкості організацій в умовах кризових викликів доцільно впровадити комплексний підхід, що включає:

1. Розробку антикризових стратегій із чіткими сценаріями реагування;
2. Інвестування у цифрову інфраструктуру та кібербезпеку;
3. Формування резервів ресурсів (фінансових, матеріальних, кадрових);
4. Розвиток партнерських мереж на національному та міжнародному рівнях;
5. Впровадження систем безперервного навчання персоналу.

Перспективним є створення «організацій-адаптерів», які не лише реагують на кризу, а й використовують її як можливість для трансформації та розвитку.

Висновок. Забезпечення стійкості організації в умовах кризових викликів є ключовим фактором її довгострокового існування та конкурентоспроможності. Сучасні виклики вимагають переходу від реактивного управління до проактивного, заснованого на прогнозуванні, гнучкості та інноваціях.

Організації, що впроваджують системні механізми стійкості, отримують стратегічну перевагу та здатність не лише вижити, а й розвиватися в умовах нестабільності.

Література:

1. Талеб Н. Н. Антикрихіть. Про (не)вразливе у реальному житті. – Київ: Наш формат, 2021.
2. ISO 22301:2019. Security and resilience – Business continuity management systems – Requirements.
3. OECD. Building Resilient Organizations. – Paris: OECD Publishing, 2020.

4. McKinsey & Company. Organizational resilience in a crisis: What leaders need to know, 2021.

5. Рудінська О. В., Дружкова І.С., Ярмола Т. Розвиток емоційного інтелекту в медичному менеджменті–запобігання конфліктам. 2025 Сучасний стан та перспективи розвитку науки, освіти і технологій: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Кременчук, 4 січня 2025 р.): 2 ч. Кременчук: ЦФЕНД, 2025. Ч. 2. 83 с.

6. Рудінська О. В., Красіленко Т. М. Проекти розвитку університетських клінік: вибір ефективних напрямів синергії. 2025. Інтегративна Антропологія. №1, с. 70-76 URL: <https://journals.onmedu.od.ua/index.php/anthropology/issue/view/146/148>

7. Кабінет Міністрів України. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року. Київ, 2025.

8. Porter M. E. Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors. New York: Free Press, 2008.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-640-2-11>

АКТУАЛЬНІСТЬ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Волянська Алла Георгіївна

*доктор медичних наук, магістр менеджменту,
професор кафедри акушерства та гінекології
Одеський національний медичний університет
м. Одеса, Україна*

Ковальчук Тетяна Анатоліївна

*кандидат медичних наук, лікар-невролог,
здобувачка вищої освіти за спеціальністю менеджмент
Одеський національний медичний університет
м. Одеса, Україна*

Актуальність. Українська система охорони здоров'я перебуває у точці найвищої історичної відповідальності. З одного боку, вона є «тиловим фронтом», що тримає удар повномасштабної війни, з іншого – готується до фундаментальної трансформації у межах вступу України до Європейського Союзу. У січні 2025 року Кабінет Міністрів України затвердив Стратегію розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року [1], яка стала базовим вектором руху для кожного закладу.

В умовах війни та на етапі реформи щодо створення спроможної мережі медичних закладів: кластеризації, стратегія кожного закладу перестала бути формальністю. Вона стала інструментом резильєнтності